

Grey Scale #13

A 1 2 3 4 5 6 M 8 9 10 11 12 13 14 15 B 17 18 19

AKADEMIA
SZTABU GENERALNEGO

374

PODSTAWA
Ustawa z dnia 22 stycznia 1999 roku
art. 86 ust. 2
(Dz. U. RP Pa 11 poz. 95)
podpis

Egz. 2

Archiwum Biblioteki Tajnej
AKADEMII SZTABU GENERALNEGO
Im. gen. br. A. Świerczewskiego

Dział sepr. 54

Nr 2

egz. 1.

128-138

JAWNE

VADEMECUM

Archiwum Biblioteki Tajnej
AKADEMII SZTABU GENERALNEGO
Im. gen. br. A. Świerczewskiego

CZEŚĆ:

Dział _____
Nr 433

SŁUŻBA SZTABÓW
I ROZPOZNANIE

sepr 433

AKADEMIA
SZTABU GENERALNEGO

374

Egz. 2

PODSTAWA
Ustawa z dnia 22 stycznia 1998 roku
art. 86 ust. 2
(Dz. U. RP Nr 11 poz. 95)
.....
podpis

Archiwum Biblioteki Tajnej
AKADEMII SZTABU GENERALNEGO
im. gen. br. K. Świerczewskiego

JAWNE

Dział sepr. 54.
Nr 2.

egz. 1.

128-138

VADEMECUM

Archiwum Biblioteki Tajnej
AKADEMII SZTABU GENERALNEGO
im. gen. br. K. Świerczewskiego

CZEŚĆ:

Dział .....
Nr 433

SŁUŻBA SZTABÓW I ROZPOZNANIE

Sup 433

1. Jakie jednostki nieprzyjaciela, na jakich pozycjach i jak dlużo bronią się; gdzie przebiega przedni skraj obrony /pierwszy rów ciągły/; gdzie znajdują się punkty oporu i odwody /ich siła/.
2. Zadanie bliższe pułku /bez określenia środków wzmocnienia/ i czas gotowości do natarcia - według rozkazu dowódcy dywizji.
3. Zadanie bliższe bezpośrednich sąsiadów /bazów sąsiednich pułków/; linie rozgraniczenia z nimi.
4. Krótka decyzja dowódcy pułku /kierunek głównego uderzenia, przedmioty i sposób ich planowania, ugrupowanie/.
- 5, 6 i 7. Zadanie bazów /bliższe i dalsze/ od prawego do lewego z podaniem środków wzmocnienia; odpowiedzialność za styki /skrzydła/; jakie przedmioty i jakimi środkami należy uocnić; linie rozgraniczenia z sąsiadami z lewa; środki wsparcia.
8. Skład i dowódca grupy artylerii /GAP/, czas gotowości, czas trwania artyleryjskiego przygotowania natarcia; zadania artylerii na poszczególne okresy walki; zmiana podporządkowania artylerii; rejon stanowisk ogniowych i zadanie dział strzelających na wprost.
9. Skład, stanowiska ogniowe, zadania i czas gotowości grupy moździerzy.
10. Skład i zadania jednostek innych broni, działających na korzyść pułku.
11. Odwody /ogólny i przeciwpancerny/; skład, dowódca i zadania.
12. Skład i zadania środków obrony przeciwlotniczej, oraz wskazówki dla pododdziałków dotyczące obrony przeciwlotniczej; miejsce i numer pułkowego posterunku obserwacyjno-meldunkowego, oraz numery posterunków obserwacyjno-meldunkowych pododdziałków; sygnał "lotnik".
13. Skład i zadania środków obrony przeciwpancernej pułku; wskazówki dla pododdziałków dotyczące obrony przeciwpancernej; sygnał "czołgi".
14. Rejon i czas rozwinięcia pułkowych punktów: opatrunkowego i amunicyjnego.
15. Stanowiska dowodzenia /SD/ główne i zapasowe; miejsce i czas ich rozwinięcia, oraz kierunek przysunięcia, który jest jednocześnie osiłą łączności; miejsce punktu obserwacyjnego.
16. Terminy, kolejność i sposoby przekazywania meldunków, zasadnicze sygnały /szturm, wykonanie zadania bliższego, opóźnienie kolejnych przedmiotów/.
17. Zastępcy dowódcy pułku /najmniej dwóch/.

Rozkaz podpisuje dowódca pułku i szef sztabu. W rozdziałniku wyszczególnia się komu, kiedy i w jaki sposób wysłano lub przekazano rozkaz względnie wciągnięto z niego. Rozdziałnik podpisuje podpułkownik szefa sztabu.

b/ Rozkaz bojowy do obrony.

Nagłówek: jak w rozkazie do natarcia.

1. Nieprzyjaciół, siły i charakter jego działań, oraz odległość na jakiej się znajduje. Czas przypuszczalnego podejścia do linii własnych zabezpieczeń.

2. Zadanie pułku i przebieg przeciwnego skrajnego według rozkazu dowódcy dywizji; czas gotowości systemu ognia oraz prac wsparciowych pierwszej kolejności.

3. Rejon obrony lub przedni skraj bezpośrednich sąsiadów i linie rozgraniczenia z nimi. Jednostki działające na przedpolu własnym i sąsiadów.

4. Krótka decyzja dowódcy pułku z podaniem punktu ciężkości obrony przeciw piechocie i przeciwpancernej, oraz gdzie i w jaki sposób przewiduje się zniszczenie nieprzyjaciela na wypadek jego włamania się.

5, 6 i 7. Zadania baonów od prawego do lewego z podaniem środków wzmocnienia: baonowe rejon obrony i ośrodki oporu; ośrodki obrony przeciwpancernej; siły i środki dla zabezpieczenia styków; linie czat i środki wsparcia; linie rozgraniczenia z sąsiadami z lewa.

8. Skład, dowódca i czas gotowości grupy artylerii pułku /GAP/; zadania artylerii.

9. Stanowiska ogniowe i zadania poddzierży pułku.

10. Skład i dowódca ogólnego odwodu pułku; jego zadania; przygotowanie ośrodka obrony przeciwpancernej, kierunków przeciwwuderzeń, oraz zapasowych punktów oporu.

11. Skład i dowódca odwodu przeciwpancernego; jego zadania; stanowiska ogniowe i kierunki prawdopodobnego działania czołgów nieprzyjaciela.

Dalsze punkty dotyczą: obrony przeciwlotniczej, pułkowych punktów opatrunkowego i amunicyjnego, stanowisk dowodzenia, sygnałów i meldunków, oraz zastępców dowódcy. Podpis i rozdziałnik - jak w rozkazie do natarcia.

c/ Rozkaz do marszu.

Nagłówek: - jak w rozkazie do natarcia.

1. Siły nieprzyjaciela, rejon i charakter jego działania; przypuszczalny czas i rejon spotkania z jednostkami pancernymi względnie smotoryzowanymi nieprzyjaciela, oraz charakter działalności jego lotnictwa.

2. Zadanie pułku według rozkazu dowódcy dywizji.

1750

punkty od 5
do 8 podaje
się w tym
formie ta-
beli odpow-
iednio dos-
tarczanej
o wzoru
la dywizji
tr. 2/

- 4. Droga i droga doświadczenia pułku wyznaczona z przewidzianymi dojazdami i określająca krótkie ugrupowanie pułku.
- 5. Straż przednia, ó narazem, punkt przejścia i czas jego przekroczenia, czas i rejon długiego odpoczynku, zadanie po osiągnięciu nakazanego rejonu.
- 6 i 7. Skład pododdziałowych częściów sił głównych, ó narazem i odległość od strazy przedniej; punkt przejścia i czas jego przekroczenia, czas i rejon długiego odpoczynku, zadanie osiągnięcia nakazanego rejonu.
- 8. Pierwszy rant szlak, ich odległość od sił głównych, czas i rejon długiego odpoczynku, nakazany rejon do osiągnięcia.
- 9 i następane. Ugrupowania boczne i tylna, czas przekroczenia punktów wyśrodkowania /przejścia/.

W dalszej kolejności, następane punkty zawierają :

- siły, środki i zadania obrony przeciwlotniczej, organizacja służby obserwacyjno-melankowej i sygnał "lotnik";
- siły, środki i zadania obrony przeciwpancernej; organizacja obserwacji czołgów nieprzyjaciela, sygnał "czołgi";
- miejsca dowódcy i sztabu w toku marszu;
- czas, miejsce i sposób wyładunku melanków;
- zastępcy dowódcy pułku.

Podpisy i rozdzielnik jak w rozkazie do natarcia.

C. NA SZCZEGÓLNU DYWIZJI

- Sztab opracowuje następujące zasadnicze dokumenty:

- mapę roboczą i sprawozdania,
- rozkazy bojowe /ogólne i szczególowe/ i zarządzenia,
- rozkazy i zarządzenia kwatermistrzowskie,
- tabele planu walki,
- tabele przepraw, przegrupowań, oraz transportów kolejowych i samochodowych /w razie potrzeby/,
- plany rozpoznania, sprawozdania i komunikaty rozpoznawcze oraz inne dokumenty rozpoznania,
- plany rozpoznania dowódcy w terenie,
- dokumenty tajnego kierowania oddziałami /TKO/,
- meldunki bojowe, łączności i kwatermistrzowskie,
- sprawozdania operacyjne, łączności i kwatermistrzowskie,
- wykazy stanu, strat i zdobyczy wojennych.

Dokumenty bojowe dywizji nieochoty winny mieć następujący układ i treść:

a/ Rozkaz bojowy do natarcia.

Nagłówek: jak w rozkazie do natarcia pułku piechoty.

1. Jakie jednostki nieprzyjaciela, na jakich pozycjach i jak długo bronią się, gdzie przebiega przedni szraj obrony /pierwszy rów ciągły/, gdzie znajdują się środki oporu i odwody /ich siła/, oraz pozycje obronne w głębi ugrupowania nieprzyjaciela.
  2. Zadania bliższe i czas gotowości do natarcia dywizji piechoty - według rozkazu wyższego dowódcy.
  3. Zadania bliższe bezpośrednich szrajców /pułków sąsiednich dywizji/ i linie rozgraniczenia z nimi.
  4. Krótka decyzja dowódcy dywizji /kierunek głównego uderzenia, przedmioty do opencowania, manewr dla zniszczenia nieprzyjaciela ugrupowanie/.
  - 5, 6 i 7. Zadania pułków /bliższe i dalsze/ od prawego do lewego z podaniem środków wzmocnienia; manewr zabezpieczający wykonanie zadania, odpowiedzialność za styki /skrzyżła/, jakie przedmioty i jakimi środkami umocnić; środki wsparcia; linie rozgraniczenia z sąsiadami z lewa.
  8. Skład i dowódca grupy artylerii dywizji /GAD/, czas gotowości, czas trwania artylerijskiego przygotowania natarcia i okresu burzenia; zadania artylerii na poszczególne okresy walki; skład i zadania grup specjalnego przeznaczenia; zmiana podporządkowania artylerii.
  9. Skład i zadania jednostek innych broni /lotnictwa, broni pancernej, saperów/ działających na korzyść dywizji.
  10. Odwody /ogólne i przeciwpancerna/: skład, dowódca i zadania.
  11. Skład i zadania środków obrony przeciwlotniczej.
  12. Wskazówki dotyczące obrony przeciwpancernej.
  13. Rejon i czas rozwinięcia dywizyjnego punktu opatrunkowego i dywizyjnego punktu rozdzielczego amunicji.
  14. Stanowiska dowodzenia /SD/ główne u zapasowe, miejsce i czas ich rozwinięcia, oraz kierunek przesunięcia, który jest jednocześnie osią łączności, miejsce punktu obserwacyjnego.
- Podpisy i rozdzielnik - jak w rozkazie do natarcia pułku piechoty.

b/ Rozkaz bojowy do obrony.

Nagłówek: jak w rozkazie do natarcia pułku piechoty.

1. Nieprzyjaciel, siły i charakter jego działań, odległość na jakiej się znajdują; czas przypuszczalnego przejścia do linii własnych ubezpieczeń.

2. Zadania dywizji i przebieg przedniego skraju obrony według rozkazu wyższego dowódcy; czas gotowości systemu ognia, oraz prace saperstkich pierwszej kolejności

3. Rejony obrony lub przesunięcia skraj bezpośrednich sąsiadów, ich zadania, linie rozgraniczenia z nimi oraz jednostki działające na ich przedpolu.

4. Krótka decyzja dowódcy dywizji z podaniem punktu ciężkości obrony przeciw piechocie i przeciwpancernej; siły, środki i kierunki przewidywanych przeciwdziałań; skład i zadanie oddziałów działających na przedpolu; przebieg linii osat.

5, 6 i 7. Zadania pułków i środki ich wzmacnienia; ośrodki obrony przeciwpancernej; odpowiedzialność za styki; stanowiska dowodzenia dowódców pułków; skład grup artylerii pułków /GAP/; linie rozgraniczenia z lewa.

8. Skład, dowódca i czas gotowości grupy artylerii dywizji /GAD/, zadania artylerii.

9. Oddział ogólny, jego skład, dowódca i zadanie /rejon i terminy grupowania, jakie przygotować pozycje oraz kierunki przeciwdziałania/.

10. Oddział przeciwpancerny, jego skład, dowódca i zadanie /rozmiesszczenie i rejony stanowisk ogniowych, kierunki wsparcia przeciwdziałania oddziału ogólnego/; sygnał "czołgi".

11. Obrona przeciwlotnicza, jej środki, zadania i organizacja służby obserwacyjno-meldunkowej; sygnał "lotnik".

12. Rejon i czas rozwinięcia dywizyjnego punktu opatrunkowego i dywizyjnego punktu rozdzielczego amunicji.

13. Stanowisko dowodzenia /SD/ główne i zapasowe, miejsce i czas ich rozmieszczenia; miejsce i czas rozmieszczenia punktu obserwacyjnego /PO/.

14. Terminy, kolejność i sposoby przekazywania meldunków; zasadnicze sygnały.

Podpisy i rozdzielnik jak w rozkazie do naturcia pułku piechoty.

c/ Rozkaz szczególny.

Seria "G"

Nagłówek: rozkaz szczególny Nr 04 sztab II dp 6.VIII 47.
20.00 Mapa 50000 - 44 r.

1. Wiadomości o nieprzyjacielu jak w ogólnym rozkazie bojowym.

2. Zadanie bliższe dywizji /pułku/ według rozkazu wyższego dowódcy.

3. Zadanie bliższe bezpośrednich sąsiadów i linie rozgraniczenia z nimi /na głębokość ich dalszego zadania/.

4. Skład i zadanie jednostki otrzymującej rozkaz, środki jej wsparcia i czas gotowości /czas działań/

5. Inne wiadomości /o charakterze informacyjnym/.

6. Meldunki: terminy, kolejność /linie/ i sposoby ich przekazywania.

Podpisy i reżisierzy - jak w rozkazie do natarcia pułku piechoty.

a/ Zarządzenia przygotowawcze

Zarządzenia przygotowawcze mogą być wydawane:

- przed przyjęciem decyzji dowódcy w celu uprzedniego powiadomienia podwładnych o zamierzonych działaniach;
- po przyjęciu decyzji lecz przed wydaniem rozkazu bojowego i tabeli planu walki.

W zarządzeniach przygotowawczych podaje się:

1. Dane ogólne o położeniu na podstawie ostatniej wiadomości.

2. Zadanie jednostki, czas rozpoczęcia działań, a w razie potrzeby i środki wzmocnienia.

3. Kiedy i w jaki sposób wykonawca otrzyma rozkaz bojowy

Zarządzenie przygotowawcze oznacza się symbolem "G"; nagłówek jak w rozkazie szczególnym; podpisuje go zależnie od treści - dowódca względnie szef sztabu.

a/ Tabela planu walki

Zatwierdzam:
Dowódca dywizji
/ podpis /

Data .....

TABELA PLANU WALKI 15 DP na ..... 194...r.
/dział, godz/

Od- dzia- ły i pod- oddziały	Przed szturmami		Szturm i wy- konanie przez pułki zadań bliż- szych	Wykonanie przez pułki zadań dal- szych /bliższe- go zadania dy- wizji.	Uwagi
	Przed przy- gotowaniem artyleryj- skim.	Podczas przygato- wania ar- tyleryj- skiego od..... do.....			
1	2	3	4	5	6

57 pp /ze środ-
kami wzmocnie-
nia/.

51 pp
GAD-15
Saperzy itd.

Zasadnicze wyznaczenia współdziałania:

- 1/ estyma plechoty .....
- 2/ wyruszenie oddziałów z podstawy wyjściowej .....
- 3/ wykonanie zadań bliższych .....
- inne .....

SZEF WYDZIAŁU OPERACYJNEGO
/ podpis /

SZEF SZTABU
/ podpis /

U w a g a : wyciągi z tabeli planu walki podejść się do wykonania podwładnym jednostkom.

f/ Tabela marszu.

Zatwierdzam:

Szef Sztabu
/ podpis /

Data .....

TABELA MARSZU 15 DP na .....mapa 50000 - 44
/ dzień, godz. /.

c- un- y, ch dad dy	Dłu- gość ko- lum- ny w me- trach	Szyb- kość mar- szu w/w km. na godz.	Punkty wyj- ściowe czas przej- ścia przez szafa ko- lum.	Od- mar- szu i dłu- gość tra- sy w km.	Punkty wyróżnienia i czas przechodzenia przez nie szafa kolman					Długość od- poczynki kajo- ny i czas na trwa- nie odpo- czyn- ku /od. do./	Re- jon na- ze- ny do o- sła- nie- cia.	Czas o- siągnię- cia na- kazanych rejtrów		
					Nr 1	Nr 2	Nr 3	Nr 4	Nr 5			Ocz- ko- ko- lum- ny!	Og- ko- lum- ny	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15

SZEF WYDZIAŁU OPERACYJNEGO
/ podpis /

g/ Meldunek bojowy.

Meldunki bojowe pisze się w formie dowolnej, muszą one jednak zawierać:

1. Wiadomości o nieprzyjacielu z podaniem czasu i środka, a mianowicie: ugrupowanie i siły nieprzyjaciela, rozpoznane środki ogniowe i techniczne, oraz stwierdzoną numerację jednostek: po-
nadto w obronie - linię osiągniętą przez nieprzyjaciela, w natar-
ciu - linię na którą nieprzyjaciel został odrzucony, jak się tam
umocnił i system ognia
2. Położenie i stan jednostek własnych wraz z środkami wmo-

nienie /na szczeblu dywizji - do batalionu /dywizjonu/ i samodzielnej kompanii włącznie, na szczeblu pułku - do kompanii /baterii/ i samodzielnego plutonu włącznie/.

3. Położenie i działanie sąsiadów /o ile są wiadomości/.
4. Decyzja dowódcy.
5. Eventualną prośbę do przeciwnego.

W wypadku, kiedy meldunek zawiera decyzję dowódcy - podpisuje go dowódca i szef sztabu oznaczając go serią "G". W innych wypadkach podpisuje szef sztabu i szef wydziału operacyjnego /w pułku pierwszy pomocnik szefa sztabu/, oznaczając go serią "B" K/.

Nagłówek - jak w rozkazie bojowym do natarcia pułku piechoty.

b/ Sprawozdanie operacyjne.

Seria "B"

Nagłówek: Sprawozdanie operacyjne Nr 4 z godz. 23.00 5.V.47
Sztab 41 pp Mapa 50000 - 44 r.

1. Podać ogólnie co się działo na ziemi i w powietrzu przed frontem dywizji od chwili wyzerania ostatniego sprawozdania i jakie zmiany miały w położeniu własnych oddziałów w wyniku tych działań.

2. i następuje: podać dokładnie z prawa na lewo przebieg działań podwładnych jednostek o dwa szczeble niżej, oraz ich stan, straty i zdolność bojową, oraz zdobycza wojenną; ogólne położenie i działanie nieprzyjaciela przed frontem każdej jednostki; stan jednostek specjalnych podporządkowanych danemu dowódcy.

W istotnych punktach - podać wiadomości o działaniach własnego lotnictwa, stanie łączności z oddziałami, stanie pogody i dróg, położeniu sąsiadów, oraz inne dane wpływające na działanie bojowe.

Sprawozdanie podpisuje szef sztabu i szef wydziału operacyjnego.

W lewym dolnym rogu podaje się czas podpisania, a następnie rozdzielnik - jak w rozkazie do natarcia pułku piechoty.

i/ Sprawozdanie rozpoznawcze.

Seria "B"

Nagłówek: sprawozdanie rozpoznawcze Nr 1 z godz. 20.00 5.VII.47r.
Sztab 49 pp Mapa 50000 - 44 r.

1. Ogólna charakterystyka położenia i działalności oddziałów lądowych i lotnictwa nieprzyjaciela przed frontem dywizji. Liczba przelotów samolotów nieprzyjaciela.

x/ Serią "B" oznacza się wszystkie operacyjno-bojowe dokumenty dotyczące organizacji i zabezpieczenia walki. Jednocześnie podaje się czas, w którym dokument wintem być doręczony adresatowi.

2. Stwierdzone jednostki nieprzyjaciela, ich siła i racja.

3. Ugrupowanie i charakterystyka działań jego poszczególnych części i innych rodzajów broni WEDŁUG KIERUNKÓW /odcinków/ z prawa na lewo, z wykazaniem sposobu i czasu ich stwierdzenia; stopień umocnień nieprzyjaciela /w obronie/ względnie opanowanie linii terenowe / w natarciu /

4. Dane o: sgrupowaniach i ruchach nieprzyjaciela na tyłach urzędzeniach i pracach obronnych w głębi ugrupowania, oraz rozpoznaniu odwodów nieprzyjaciela - z podaniem czasu i środków ich zdobycia /rozpoznanie i zajęcie lotnicze, wywiad radiowy, wywiad agencyjny itd./.

5. Wyniki rozpracowania zdobytych dokumentów bojowych /mapy, rozkazy, zarządzenia, opisy sprzętu itp./ i przesłuchania jeńców.

6. Dane narodzińcowskie i stan moralno-polityczny nieprzyjaciela; charakterystyka środków, nowe sposoby walki.

7. Zestawienie strat nieprzyjaciela w ludziach i sprzęcie, ilość jeńców, ilość zestrzelonych samolotów.

8. Zestawienie wiadomości wymagających sprawdzenia.

9. Wnioski: a/ skąd, ugrupowanie, odwody nieprzyjaciela; b/ możliwości działania nieprzyjaciela w najbliższym czasie i ich charakter; c/ zaznaczenie tych danych, które należy sprawdzić, ustalić, względnie na nowo zdobyć z podaniem środków i sposobów wykonania.

Sprawozdanie rozpoznawcze podpisuje szef sztabu i szef II Wydz.

W lewym dolnym rogu podaje się czas podpisania, a następnie rozdzielnik - jak w rozkazie do natarcia pułku piechoty.

1/ Plan rozpoznania

Plan rozpoznania przy ustabilizowanym froncie zestawia się:

- w dywizji na 10 - 15 dni,
- w pułku na 8 - 10 dni.

W czasie działań bojowych plan ten ugađnia się i rozwija.

Plan rozpoznania zawiera:

1. Cel rozpoznania zgodnie z zadaniem dywizji /pułku/ i posiadanymi wiadomościami o nieprzyjacielu /co, gdzie i w jakim czasie należy rozpoznać/.
2. Jaki organ rozpoznania wyznacza się do wypełnienia potrzebnych zadań; wyznaczenie obiektu względnie odcinka rozpoznania, oraz linii względnie przedmiotu do głębokości których należy rozpoznać; czas ukończenia rozpoznania i co robią organa rozpoznania po ukończeniu zadania; w jakiej formie chwytać jeńców kontrolnych.
3. Przystąpienie w miarę potrzeby oficerów sztabu do poszczególnych organów rozpoznania.
4. Kto organizuje przygotowanie organu rozpoznania do działania.

5. Sposób i czas dostarczania wiadomości od organów rozpoznania /radio, serwis, samochody, motocykle, wozy bojowe, gońcy konni i piesi, składnice meliarskie itp./.

6. Sposób luźnienia organów rozpoznawczych.

7. Oświadczenie o środkach rozpoznania.

Plan rozpoznania może być wykonany w formie notatek na mapie lub w notatniku, względnie w formie niżej podanej tabeli:

Zatwierdzam:

SZEF SZTABU.

/podpis/

Data .....

PLAN ROZPOZNANIA SZTABU I DP /pp/ na okres od 1-5.

Mapa: 50000 - 44 r.

Cel rozpoznania .....

Zadania rozpoznania z podaniem przedmiotów, kierunków lub rejonów działania.	Organ rozpoznania przeznaczony do wykonania zadania /sily i środki/.	Kto organizuje przygotowanie organu rozpoznania do działania.	Czas działania		Rejon zbiórki i zadanie po wykonaniu dzieła.	Kiedy, komu i w jaki sposób dostarczać wiadomości.	Kto, kiedy i gdzie korzysta z wiadomości.	Oświadczenie o środkach rozpoznania.	Uwagi z wnioskiem
			Początek.	Kończąc.					
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

SZEF II WYDZIAŁU

/podpis/

W/ Plan rozpoznania dowódcy w terenie.

Plan ten opracowuje szef wydziału operacyjnego. Może być wykonany na mapie względnie w formie eskic /w pałku z reguły jako eskic/ lub w formie niżej podanej tabeli:

784

Zatwierdzam:
DOWÓDCA DIVIZJI
/podpis/

Data .....

PLAN ROZPOZNANIA DOWÓDCY 34 DP W TERENIE
21.VIII.47 r. Mapa: 50000 - 44 r

Skład grupy /uczestnicy/ .....

Traszeruty i punkty zatrzymania	Terminy		Podstawowe cele rozpoznania	Miejsca, czas spotkania z podległymi i sąsiadami	spotkania z dowódcami	UWAGI:
	Przybycie.	Czas trwania rozpoznania.				
1	2	3	4	5	6	7

SZEF WYDZIAŁU OPERACYJNEGO
/ podpis /

SZEF SZTABU
/podpis/

1/ Tabela sygnałów współdziałania 22 dp /pp/ na okres szturmu i walki w dzień 24.IX.47 r.

Mapa: 50000 - 44 r.

Numer sygnału.	Znaczenie sygnału.	Radiosygnały		Sygnały wzrokowe /rakiety, dymy itp./	Kto podaje sygnał.	Dla kogo przeznaczony sygnał.
		Kiuczem	Mikrofonem			
1	2	3	4	5	6	7

Ponadto w tekście podaje się:

- a/-sposoby wskazywania celów,
- b/-łącność z lotnictwem,
- c/-sygnały wywoławcze radiostacji /ze szkicu łączności radiowej/,
- d/-kryptonimy dotyczące funkcji poszczególnych dowódców względnie szefów /z tabeli kryptonimów/.

Tabela sygnałów współdziałania opracowuje się na podstawie danych wyższego sztabu, oraz własnych sygnałów ustalonych przez szefa wydziału operacyjnego /w pułku przez pierwszego pomocnika szefa sztabu/ wspólnie z szefem łączności i dowódcami poszczególnych broni i szefami służb.

III

TAJNE KIEROWANIE ODDZIAŁAMI

1. Za organizację TKO odpowiada dowódca i szef sztabu. Bezpośrednim organizatorem TKO jest szef sztabu, który wydaje wytyczne dla opracowania zasad TKO w danym działaniu, oraz przeprowadza kontrolę ich wykonania. Według wytycznych szefa sztabu szef oddziału /wydziału/ łączności specjalnej przy ścisłej współpracy z szefem oddziału /wydziału/ operacyjnego opracowuje i wydaje ZARZĄDZENIE DO TKO, zawierające:

- a/ wykaz dokumentów TKO obowiązujących dla danego okresu działań,
- b/ ustalenie kluczy /zasadniczych i zapasowych/ dla tablicy rozmówniczej, oraz punktów wyjściowych dla kodowania map, z podaniem okresu ważności i czasu ich zmiany,
- c/ ustalenie sposobów kontroli stosowania ustalonych zasad TKO,
- d/ wskazówki na wypadek dekonspiracji któregoś z obowiązujących dokumentów TKO.

2. Zasadniczymi dokumentami do TKO są:

- a/ tablice rozmównicze,
- b/ mapa kodowane,
- c/ tabela sygnałów wywoławczych dowódców,
- d/ tabela kryptonimów stacji telegraficznych, telefonicznych i radiowych,
- e/ tabele radio sygnałów,
- f/ tabele sygnałów współdziałania.

3. Dokumenty do TKO opracowuje się dla każdego szczebla dowodzenia osobno /np sztab armii opracowuje dla sieci armii - dywizja; sztab dywizji - dla sieci dywizja - pułki itp./.

4. Tablice rozmównicze służą do maskowania rozmów prowadzonych za pomocą technicznych środków łączności względnie przekazywania tymi środkami odpowiednich dokumentów bojowych. Terminologię tablic rozmówniczych ustala oddział /wydział/ operacyjny, systemu kluczy oraz sposób wykorzystania tablic - oddział /wydział/ łączności specjalnej.

5. Istnieją różne sposoby kodowania map /przy pomocy przyrządu celulojdowego, sposobem cyfrowym i innymi/. W każdym konkretnym wypadku określa to zarządzenie do TKO.

6. Tabela sygnałów wywoławczych dowódców oraz tabela kryptonimów opracowuje szef łączności według wskazówek szefa sztabu.

7. Tabele radio sygnałów sporządza się na każdy okres walki i obejmuje przewidziane w tym okresie meldunki i rozkazy. Znaczenie sygnałów ustala szef oddziału /wydziału/ operacyjnego, same sygnały - szef łączności.

8. Wzór tabeli sygnałów współdziałania - patrz str. 13.

9. Zabrania się prowadzenia rozmów i przekazywania dokumentów bojowych za pomocą technicznych środków łączności bez stosowania dokumentów TLO.

Przekazywanie przez radio rozkazów i meldunków bojowych zawierających decyzje dowódcy na szczeblu od dywizji w górę jest dopuszczalne tylko szyfrem i tylko w wypadku zupełnej nie-
możności wykorzystania innych środków łączności.

10. Przekazywanie przez radio jawnym tekstem jest dopusz-
czalne:

- a/ w artylerii - dla kierowania ogniem,
- b/ w lotnictwie - dla przekazywania rozkazów w powietrzu oraz w wypadku awarii, przymusowego lądowania, gdy czas nie poz-
wala na kodowanie,
- c/ w broni pancernej - dla przekazywania rozkazów w czasie
walki.

Przy korespondencji radiowej jawnym tekstem numery jedno-
tek, ich nazwa i stanowiska dowódców przekazuje się uprzednio
ustalonym kodem.

IV

ORGANIZACJA STANOWISK DOWODZENIA

Stanowisko dowodzenia należy wybierać w rejonie dogodnym
do obrony przeciwpancernej. Ochronę i obronę stanowiska dowo-
dzenia organizuje się według planu opracowanego przez komendan-
ta obrony sztabu, i zatwierdzonego przez szefa sztabu.

a/ stanowisko dowodzenia dowódcy pułku łączy w sobie:

- punkt obserwacyjny dowódcy i w razie potrzeby zapasowe punkty
obserwacyjne;
- sztab pułku /szef sztabu i jego pomocnicy, dowódcy broni i
szefowie służb, oficerowie łącznikowi/;
- węzeł łączności /centrala telefoniczna, grupa radiostacji,
placówka łączności z lotnikiem, oraz odwół łączności wraz
ze składnicą meldunkową/;
- grupę obsługującą sztab /miejsce odpoczynku i posiłków, punkt
opatrunkowy, miejsce postoju samochodów i koni/.

Punkt obserwacyjny dowódcy jest to miejsce w terenie skąd
dowódca może obserwować całość lub najważniejszą część swego
odcinka względnie pace działania.

Na punkcie obserwacyjnym dowódcy znajduje się zwykle
/oprócz dowódcy pułku/: drugi pomocnik szefa sztabu, szef łącz-
ności, radiotelegrafista, telefoniści i gońcy.

Dyrektoryjny oficer operacyjny znajduje się zawsze w grupie
sztabu.

b/ Stanowisko dowodzenia dowódcy dywizji łączy w sobie:

- punkt obserwacyjny dowódcy i w razie potrzeby zapasowe punkty
obserwacyjne,
- pierwszy rzut sztabu,
- węzeł łączności,
- grupę obsługującą sztab.

Na punkcie obserwacyjnym dowódcy znajduje się zwykle /oprócz dowódcy dywizji/: jeden z pomocników szefa wydziału operacyjnego, szef wydziału drugiego, pomocnik szefa łączności, telefonisty, radiotelegrafisty i senny.

W skład pierwszego rzutu sztabu wchodzi: dowódca dywizji /o ile nie znajduje się na punkcie obserwacyjnym/, zastępcy dowódcy, wydział sztabu operacyjny, wywiadowczy i łączności, dowódca artylerii dywizyjnej ze sztabem oraz dowódcy innych broni, część wydziału polowych, oficerowie łącznikowi.

Węzeł łączności obejmuje: centralę telefoniczną i telegraficzną, węzeł radiowy, składnicę meldunkową, placówkę łączności z lotnikiem, odwód łączności.

Grupa obsługująca sztab obejmuje: część plutonu ochrony sztabu, część plutonu saperów, punkt opatrunkowy, miejsce odpoczynku i posiłków, miejsce postojów samochodów i koni.

W drugim rzucie sztabu znajduje się: kwaternistrz ze swym personelem, część wydziału polowych, wydział org.-mob. i inne.

Dyżurny oficer operacyjny znajduje się zawsze w pierwszym rzucie sztabu.

V

ROŻNE DANE DLA PRACY DYŻURNEGO OPERACYJNEGO

I KIEROWNIKA KANCELARII SZTABU

a/ U dyżurnego oficera operacyjnego winny się znajdować następujące dokumenty:

1. Instrukcja,
2. Tablica rozmównicza,
3. Tabela sygnałów wywoławczych dowódców i tabela kryptonimów,
4. Tabela radio-sygnałów i współdziałania,
5. Mapa kodowana,
6. Szkieł łączności i rozmieszczenia stanowiska dowodzenia,
7. Terminarz wysyłania meldunków,
8. Blankiety do zapisywania zarządzeń, meldunków i rozmów.

b/ W kancelarii sztabu winny znajdować się następujące teozki do aktów :

1. Rozkazy, zarządzenia, komunikaty i biuletyny przełożonego,
2. Rozkazy i zarządzenia własne,
3. Meldunki i sprawozdania własne,
4. Meldunki od podwładnych,
5. Inne dokumenty.

c/ Kancelaria sztabów /do punktu włączenia/ prowadzi obecnie dla każdego rodzaju dokumentu bojowego "DZIENNIK EWIDENCJI WYCHODZĄCYCH DOKUMENTÓW" /np dla rozkazów oddziałów, dla zarządzeń oddziałów, dla meldunków oddzielnie itp / według następującej formy :

DZIENNIK EWIDENCJI .....
/nazwa dokumentu/

SZTABU .....
/nazwa jednostki/

Numer kolejny	Czas wykonania		Kto podpisał /stanowisko, stopień, nazwisko/	Ilość egz.	Komu przesłano	Nr. teczek i strony	UWAGI:
	dzień i miesiąc	godziny i minuty.					
1	2	3	4	5	6	7	8

Wszystkie wchodzące dokumenty bojowe muszą być rejestrowane zgodnie z odpowiednimi przepisami.

-----0000000-----

ROZPOZNAWANIE

- jest poszukiwaniem i zdobywaniem wiadomości o nieprzyjacielu, terenie i ludności cywilnej.

1. Rodzaje rozpoznania:

operacyjne - organizowane przez dowódców armii i frontów, celem otrzymania wiadomości dla powzięcia decyzji.

taktyczne - organizowane przez dowódców korpusów, dywizji /brygad/ i niższych, celem zdobycia wiadomości dla usycia jednostek w walce.

bojowe - organizowane w bezpośredniej styczności z nplem i w czasie walki przez wszystkie rodzaje broni.

2. Źródła rozpoznania:

- rozpoznanie przy pomocy obserwacji naziemnej,
- rozpoznanie przy pomocy obserwacji powietrznej,
- rozpoznanie walką,
- rozpoznanie różnymi rodzajami broni,
- rozpoznanie specjalne.

3. Środki rozpoznania:

- obserwacja /podśluch/, wypad, zasadzka, patrole rozpoznawcze, grupa wypadowa, podjazd pancerny, oddział rozpoznawczy, rozpoznanie walką, materiały rozpoznawcze.

4. Charakterystyka źródeł i środków rozpoznania:

- rozpoznanie naziemne - zdobywa wiadomości o działaniach bojowych przy pomocy wojsk lądowych i ich wykonawczych organów rozpoznania;

- rozpoznanie lotnicze - jest jednym z głównych źródeł zdobycia wiadomości o ruchach i ugrupowaniu wojsk nieprzyjacielskich i własnych oraz o topografii obszaru działań wojennych. Wykonuje je lotnictwo rozpoznawcze oraz w razie potrzeby inne rodzaje lotnictwa przez obserwację z powietrza i zdjęcia lotnicze;

- rozpoznanie przy pomocy środków łączności - służy do stwierdzenia rozmieszczenia sztabów, p.o., środków łączności i radiostacji oraz systemu łączności przewodowej i lądowisk samolotów łącznikowych. Równocześnie umożliwia przejmowanie radiotelegramów i podsłuchywanie rozmów, prowadzonych za pomocą przewodowych środków łączności. Obejmuje radiomaniernie, podsłuch radiowy, podsłuch telefoniczny i rozpoznanie mlekich środków łączności.

- rozpoznanie artyleryjskie - ma na celu dostarczenie II oddziałowi sztabu W.J. wszelkich wiadomości o artylerii npla, a dla sztabu danych artylerii tych wiadomości, które są konieczne dla wprowadzenia artylerii do walki i dla najbardziej skutecznego wykorzystania jej ognia;

- rozpoznanie saperckie - ma na celu stwierdzenie systemu umocnień i przeszkód sztabu npla, ich rodzajów, warunków terenowych, naturalnych przeszkód, sposobów maskowania, minowanie oraz wskazać jego techniki saperckiej; wykonują je oddziały saperckie przez obserwację, wypad, fotografowanie oraz studiowanie zdo-

784

bytych dokumentów specjalnych i opasowego tematu npla:

- rozpoznanie pancernie - organizowane i prowadzone przez dowódców i sztaby jednostek pancernych dla swych potrzeb i dla potrzeb innych rodzajów broni w celu stwierdzenia rejonów dostępnych i niedostępnych dla broni pancernej, stanowisk artylerii ppanc. npla oraz określenia ilości, rodzaju i ugrupowania broni;

- wypad - przez wtargnięcie grupy wypadowej lub innego pododdziału w ugrupowanie npla, na celu zdobycie jeńców i dokumentów;

- zasadka - na celu naszkoczenia, wzięcie jeńców oraz zdobycie dokumentów;

- rozpoznanie walki - na celu zmuszenie npla przez walkę do wyjawienia jego sił, ugrupowania, zdemaskowania sieci ogni, przeszkód, zaminiowanych miejsc i długotrwałych umocnień;

- natarcie rozpoznawcze - organizowane na szczeblach wyższych w celu ujawnienia sił, ugrupowania, systemu ogni i obrony nieprzyjaciela oraz sprawdzenia posiadanych o nim wiadomości;

- oddział rozpoznawczy - /OR/ - wysyłany przez W.J. dla rozpoznania najważniejszych rejonów lub przedmiotów na głównym kierunku ścieżek działań, w sile od wzmocnionej kompanii do wzmoczonego batal. Zasięg działania pieszego OR 8 - 10 km, zmotoryzowanego lub pancernego 25 - 30 km, otrzymuje do rozpoznania pas szerokości 3 - 5 km;

- Fordziar pancerny - /PP/ - wysyłany od W.J. i oddziałów pancernych lub zmotoryzowanych dla rozpoznania głównego kierunku ich działań i skrzydeł, w sile do wzmocnionej kompanii ciężarów lub samochodów pancernych. Zasięg działania do 20 km, otrzymuje do rozpoznania kierunek lub rejon;

- samodzielny patrol rozpoznawczy - /SPR/ - pieszy, konny, zmotoryzowany lub pancerny, wysyłany bezpośrednio przez W.J. i oddziały w sile do wzmoczonego plutonu. Zasięg działania pieszego 3 - 7 km, konnego i zmotoryzowanego 10 - 15 km, otrzymuje do rozpoznania kierunek lub rejon;

- patrol rozpoznawczy - /RP/ - pieszy, konny, zmotoryzowany lub pancerny, w sile od wzmocnionej drużyny do wzmoczonego plutonu, wysyłany przez oddziały rozpoznawcze z zadaniem zdobycia wiadomości dla dowódcy OR z określonego kierunku lub rejonu. Zasięg działania pieszego 1 - 3 km, konnego 4 - 8 km, zmotoryzowanego 7 - 12 km;

- patrol bojowy - /PB/ - pieszy, konny, zmotoryzowany lub pancerny w sile do plutonu, wysyłany przez oddziały wszystkich rodzajów broni w bezpośredniej styczności z nplem, działa na odległość wzrokową dla wykonania zadań rozpoznawczych przez obserwację i walkę;

- grupa wypadowa - /GV/ - wysyłana przy bezpośredniej styczności z nplem dla wykonania zadań przez przenikanie, wypady i zasadki, w sile od 1 - 5 ludzi do wzmocnionej kompanii. Przenikanie w głąb ugrupowania npla może dochodzić do 25 km.

5. Praca organów kierujących rozpoznaniem polega na:

- planowaniu rozpoznania,
- organizacji, poszukiwaniu i zdobywaniu wiadomości,
- opracowywaniu,
- rozdzielaniu,
- przekazywaniu,
- wykorzystaniu zdobytych wiadomości.

a/ Na szczeblu pułku:

Bezpośrednim organizatorem pracy rozpoznawczej w pułku jest II pomocnik szefa sztabu pułku. Jest on pomocnikiem szefa sztabu pułku ds. spraw poszukiwania i zdobywania wiadomości oraz wyszkolenia pułku w zakresie rozpoznania.

Wiadomości zbiera:

- z meldunków pododdziałów pułku i ich PO,
- od pododdziałów rozpoznawczych,
- z pułkowych PO /organizowanych przez niego/
- z PO artyleryjskich i innych rodzajów broni, zorganizowanych na odcinku pułku,
- przez badanie jeńców, deszterów, własnych żołnierzy i ludności cywilnej oraz przez badanie podejrzanych i szpiegów,
- z podsłuchów radiowych i telefonicznych, zorganizowanych na odcinku pułku,
- przez wykorzystanie odczytanych fotografii lotniczych, otrzymanych ze sztabu dywizji,
- od sztabów wyższych i sąsiadów.

Sporządza:

- plan rozpoznania,
- plan działania rozpoznawczego /wypady, zasadki, rozpoznanie walką, natarcie rozpoznawcze/,
- zarządzenie do rozpoznania,
- zapotrzebowanie wiadomości z rozpoznania,
- meldunki rozpoznawcze,
- schemat /skic/ systemu obserwacji i pól niewidocznych,
- wykaz wojowego i ilościowego składu nplu, działającego przed frontem własnych oddziałów,
- wykaz strat npla.

Prowadzi:

- dziennik i tezkę ewidencyjną zdobytych wiadomości,
- mapę roboczą,
- zeszyt wiadomości.

b/ Na szczeblu dywizji:

II wydział sztabu dywizji jest przeznaczony do spraw poszukiwania, zdobywania i wykorzystania wiadomości o nplu i wyszkolenia dywizji w zakresie rozpoznania.

Wiadomości zbiera:

- od pododdziałów rozpoznawczych wysyłanych przez dywizję,
- od II pomocników szefów sztabu pułku,
- od szefów sztabów poszczególnych rodzajów broni i służb oraz od przesłanych i sąsiadów,
- z dywizyjnych PO, organizowanych przez II wydział sztabu,
- przez badanie jeńców, deszterów, własnych żołnierzy i ludności cywilnej oraz przez badanie podejrzanych i szpiegów.

- z podtuchów radiowych i telefonicznych, zorganizowanych na oddziale dywizji,
- przez wykorzystanie odczytanych fotografii lotniczych, otrzymanych ze sztabu armii /korpusu/
- od sztabów wyższych i pododdziałów.

II sztab sztabu dywizji prowadzi dokumentację rozpoznawczą jak na szczeblu pułku, ponadto sporządza :

- sprawozdanie rozpoznawcze,
- komunikat rozpoznawczy,
- wykaz otrzymanych uzupełnień npla,
- sprawozdanie z bojowej działalności pododdziałów rozpoznawczych, z rozpracowaniem wniosków i doświadczeń z prowadzenia rozpoznania,
- mapę sprawozdawczą o nplu.

Szczególne wzory dokumentów rozpoznawczych, sporządzonych w sztabie pułku i dywizji, zawarte są w "Instrukcji poszukiwania i wykorzystania wiadomości".

-----000000-----